

Uitspraak nr. 98 van de Verbondscommissie Samenloop inzake "verlijmde zwevende parketvloer"

Betreft: opstalverzekering/inboedelverzekering

Partijen: Verzekeraar A

en

Verzekeraar B

Verzekeraar A en verzekeraar B hebben zich ter verkrijging van een uitspraak van de Verbondscommissie Samenloop tot deze commissie gewend ter beslechting van een geschil dat tussen partijen is gerezen.

Feitelijke gegevens

Op 8 juli 1996 is waterschade ontstaan aan een "zwevende" laminaat parketvloer van mevrouw X. De parketvloer is los gelegd op een ondervloer en is samengesteld uit delen die onderling zijn verlijmd.

Mevrouw X heeft een opstalverzekering gesloten bij verzekeraar A en de inboedel is verzekerd bij verzekeraar B.

Partijen verschillen van mening over de vraag wie dekking dient te verlenen.

Het geschil

In zijn memorie van eis stelt verzekeraar A onder meer:

"Daar er een meningsverschil tussen verzekeraar B en onze maatschappij blijft bestaan over de vraag of een zwevende parketvloer tot de inboedel of opstal gerekend dient te worden, verzoeken wij u uitspraak in deze kwestie te doen.

Op 8 juli 1996 is een waterschade ontstaan aan een "zwevende" parketvloer van mevrouw X. De parketvloer is los gelegd op een ondervloer en is niet aard-nagelvast aan het gebouw bevestigd.

De schade aan de parketvloer bedraagt f 4.025,00 en de expertisekosten zijn f 493,50. De vloer is niet aan het gebouw bevestigd. De inboedel is bij verzekeraar B verzekerd en de opstal bij verzekeraar A. Zowel onder de inboedel- als opstalverzekering is er sprake van een gedekte schadeoorzaak. De schade is door verzekeraar A geregeld en na ondertekening door cliënt van een Akte van Cessie is het schadebedrag ook voldaan door verzekeraar A.

Standpunt verzekeraar B:

De delen van de parketvloer zijn onderling verlijmd. Alleen wanneer de parketvloer los gelegd is, dus zonder bevestiging aan het pand of onderlinge verbinding door middel van lijm of spijkers, is er sprake van inboedel.

Standpunt verzekeraar A:

In artikel 3 t/m 5 van boek 3 BW is geregeld wat onder onroerende zaken en inboedel wordt verstaan. In de polisvoorwaarden van V is een definitie opgenomen die in overeenstemming is met de bepalingen in het BW.

Een losliggende parketvloer zal tot de roerende zaken gerekend dienen te worden ongeacht de omvang en de vorm van de betreffende zaak.

Het criterium "verlijmen van een parketvloer" is niet gedefinieerd en is in de praktijk niet werkbaar daar zowel het verlijmen van alle delen, alleen de uiteinden en alleen aan de plinten voorkomt.

Wij worden in onze mening gesterkt door uw uitspraak nr. 7 d.d. 15 december 1980 waarin u onder andere stelt dat een zwevend parket door zijn bestemming roerend is.

In genoemde uitspraak was ook een overweging dat de parketvloer niet aan het gebouw was gelijmd of gespijkerd.

Wij zijn van mening dat op grond van de wet een zwevende parketvloer steeds tot roerende zaken gerekend dient te worden."

In zijn memorie van antwoord stelt verzekeraar B onder meer:

"Bij verzekeraar B loopt een inboedelverzekering ten behoeve van mevrouw X.

Verzekeraar B kan erkennen dat er zich op 8 juli 1996 een waterschade heeft voorgedaan in de woning van verzekerde. Als gevolg van het niet afsluiten van een aftapkraan van de cv-installatie is er water uitgestroomd en onder de laminaat parketvloer terechtgekomen. De parketvloer is hierdoor onherstelbaar beschadigd.

Met de opstalverzekeraar verzekeraar A verschilt verzekeraar B van mening over de vraag of de schade aan de parketvloer gedekt behoort te zijn op de opstalverzekering of op de inboedelverzekering. Verzekeraar B is van mening dat de schade gedekt behoort te zijn op de opstalverzekering.

Uit het onderzoek van de door verzekeraar A ingeschakelde expert is gebleken dat op de tegelvoer een vochtscherm is aangebracht en dat daarop de parketvloer is gelegd. De parketvloer is samengesteld uit elementen die onderling verbonden zijn door lijm. Door het verlijmen van de vloerelementen is het onmogelijk geworden de parketvloer onbeschadigd te demontelen en uit de woning te verwijderen. Naar de mening van verzekeraar B kan hieruit in beginsel worden afgeleid dat de parketvloer bedoeld was duurzaam in de woning te blijven. In de zin van art. 3:3 BW voldoet de parketvloer aan de omschrijving van het juridische begrip onroerend. Zie hiervoor prof. mr. W.G. Huijgen 1998 (T&C BW), art. 3:3, aant. 2.

Zou beoogd zijn geweest de parketvloer op enig moment te demonteren en te verplaatsen naar een andere ruimte, dan zou ongetwijfeld gekozen zijn voor een parketvloer waarvan de elementen niet verlijmd behoeften te worden.

In bovengenoemde zin heeft het Verbond van Verzekeraars in zijn circulaire BRA-L-98/11 d.d. 18 april 1996 de aangesloten verzekeraars ook geadviseerd. Voor parketvloeren dient gekeken te worden naar de wijze van bevestiging van de vloerdelen aan de ondergrond dan wel van de vloerdelen onderling:

- vast/verlijmd/g gespijkerd: opstal;
- los gelegd: inboedel

De situatie behandeld in uw uitspraak nr. 7 is niet gelijk aan de onderhavige. In de destijds behandelde kwestie was de vloer in het geheel niet verlijmd of op een andere manier bevestigd. In de onderhavige kwestie zijn de vloerelementen wel verlijmd.

Naar de mening van verzekeraar B is dit een essentieel verschil, daar de vloer thans niet zonder beschadiging kan worden verwijderd.

Verzekeraar B concludeert dan ook dat door uw Commissie wordt vastgesteld dat de schade aan de parketvloer op de opstalverzekering gedekt behoort te zijn."

Overwegingen van de commissie

Dit geschil is als samenloopgeschil aan de commissie voorgelegd overeenkomstig artikel 2 lid 2 van haar reglement op grond waarvan de commissie dit geschil in behandeling neemt.

Partijen verschillen van mening over het antwoord op de vraag of deze parketvloer moet worden beschouwd als inboedel of als opstal.

Voor de beantwoording van deze vraag moet eerst worden vastgesteld of een parketvloer, waarvan de delen uitsluitend onderling door middel van lijm zijn verbonden, zonder dat het geheel zodanig aan de ondergrond van het gebouw is bevestigd dat scheiding van de parketvloer van de ondergrond niet anders kan plaatsvinden dan met aanmerkelijke beschadiging van de ondergrond en/of parketvloer, moet worden gezien als een bestanddeel van het gebouw in de zin van artikel 3:4 BW.

Volgens bestaande jurisprudentie zijn belangrijke aanwijzingen, die leiden tot de conclusie dat een zaak bestanddeel is die volgens verkeersopvatting onderdeel van een hoofdzaak uitmaakt, gelegen in het feit dat bijvoorbeeld gebouw en zaak specifiek op elkaar zijn afgestemd.

In het licht van het vorenstaande moet worden geconcludeerd dat onderling verlijmde zwevende parketvloeren als bestanddeel in de zin van artikel 3:4 lid 1 BW moeten worden gezien. Parketvloeren zullen immers steeds precies op maat zijn gezaagd voor de ruimte waarin zij zijn neergelegd. Het feit dat zij geen directe fysieke verbinding hebben met de ondervloer is daarvoor niet relevant. In constructief opzicht zijn gebouw en parketvloer specifiek op elkaar afgestemd.

Het tweede criterium genoemd in artikel 3:4 lid 2 BW: "een zaak die met een hoofdzaak zodanig verbonden wordt dat zij daarvan niet kan worden afgescheiden zonder dat beschadiging van betekenis wordt toegebracht aan één der zaken, wordt bestanddeel van de hoofdzaak", versterkt het oordeel dat een verlijmde zwevende parketvloer moet worden beschouwd als een bestanddeel in de zin van dit artikel. Immers door het in stukken zagen en beschadigen van de parketvloer treedt een aanmerkelijk waardeverlies van die vloer op.

De commissie heeft informatie over de gang van zaken in de praktijk ingewonnen en heeft daarbij vernomen dat het verwijderen en verhuizen van dergelijke parketvloeren in de praktijk dan ook weinig voorkomt.

Op grond van het feit dat de parketvloer moet worden beschouwd als bestanddeel van het gebouw, stelt de commissie vast dat de parketvloer als onroerende zaak en derhalve als opstal moet worden bestempeld.

Conclusie

De commissie concludeert dat de onderhavige parketvloer als onroerende zaak tot de bij verzekeraar A verzekerde opstal behoort.

Bindend advies

Partijen hebben zich tot de commissie gewend ter verkrijging van een bindend advies. De commissie geeft als bindend advies dat verzekeraar A dekking zal dienen te verlenen.

Aldus is beslist op 24 maart 1999 door mr D.F. Richters, mr S.A.M. Brugman, mr M.M.C.J.M. de Nerée tot Babberich en mr P.P. Roerink, leden van de Verbondscommissie Samenloop, in tegenwoordigheid van mw. mr W.H. Quaedvlieg-Meijer, secretaris

De voorzitter

De secretaris

mr D.F. Richters

mr W.H. Quaedvlieg-Meijer